

Իր տուած դեղերէն ոմանք կ'ըսեն.

"Ով մարդ, որ կամիս զկեանս, եւ ապրիլ ի բարութեան, լոցո զլեզու քո ի չարութենէ, շրթունք քո մի՛ խօսեցցեն զնենգութիւն:" "Խոտորեա ի չարէ, եւ արա զբարի:"

"Լեզուք իմաստնոց՝ քոշկեն": (Առակաց ԺԲ 18) "Որ պահէ զքերան իւր եւ զլեզու, պահէ ի նեղութենէ զանձն:" (Առակաց ԻԱ 23)

Անգամ մը, բարեկամ մը, այսպիսի տագնապի մէջ էր, եւ կ'ուզէր վրէժ լուծել, նոյն բանը ընելով դիմացինին: Այդ բարեկամին ըսի, երկու տեսակ մարդեր կան: Անոնք ներկայացուած են Սուրբ Գիրքին մէջ: Կա՛մ վրէժդ կը լուծես, դիմացինիդ հետ նոյնանալով, նկարագիրդ փոխելով, չարին ձեռքը խաղալիք դառնալով: Կա՛մ կը պահես նկարագիրդ, հաւատքդ, վստահութիւնդ Աստուծոյ վրայ, եւ կ'ընես ինչ որ գիտես որ լաւն է: Որովհետեւ կը հաւատանք որ Աստուած իր կերպը ունի իր վրայ վստահութիւն ունեցողները վարձատրելու:

Հիմա ալ կ'ըսեմ բարեկամիս եւ մեզմէ մէկն մէկուն. կարդ'ա 108րդ Սաղմոսը: Եւ թող ասիկա՝ միայն Մեծ Պահիք որոշում չըլլայ:

Հաւատարիմ մնացողները միայն պիտի օրհնեն Տիրոջ անունը. յաւիտեանս յաւիտենից:

Թ. Ա. Մ.

ՄԵՌՆՈՂ ՅՈՐԵՆԱՀԱՏԸ

«Ամէն, ամէն ասեմ ձեզ, եթէ ոչ հատն ցորենոյ յերկիր անկեալ մեռանիցի, ինքն միայն կայ, ապա եթէ մեռանիցի, բազում արդիւնս առնէ».

Յովհաննու Աւետարան, Գլ. 12-24.

Մեր Տէրը Յովհաննու Աւետարանին մէջ մեզի կը յայտնէ թէ, մինչեւ որ ցորենահատը չմեռնի, չի կրնար արդիւնք տալ: Այս առակին մէջ, մեր Տէրը ցոյց կու տայ տառապանքի եւ զոհողութեան էական դերը քրիստոնեայի կեանք մը ապրելու համար: Ինքնուրացումը, տառապանքը, ինքնաբերականութիւնը եւ պայքարը մեր յոռի բնաւորութիւններուն դէմ, առաջնակարգ պարտաւորութիւնն է քրիստոնեային: Քրիստոս, իր քաղաքական սկզբնաւորութեան, կոչ կ'ընէ իր հետեւորդներուն, ապաշխարելու, փոխելու իրենց կեանքին ընդունուած ձեւերը եւ որդեգրելու նոր չափանիշներ, որոնք իրական քրիստոնեայի մը կեանքին պատկերացումն են: Քրիստոս մեզ կը հրաւիրէ ներքին փոփոխութեան, ներքին մաքրութեան, նոր ծնունդի եւ ասիկա դիւրին աշխատանք մը չէ: Ան կ'ենթադրէ յարատեւ ճիշդ ջնջելու մեր հոգիներէն մեղքին

հետքերը: Առանց այդ ներքին բարեփոխման, մարդկային բոլոր յառաջդիմութիւնները կը մնան զուտ ջնարակ, առանց խորքի եւ իմաստի: Քրիստոնեան կրաւորական անձնաւորութիւն մը չէ, այլ նախնականութիւն առնող, պայքարող մը բարիի, նշմարտութեան, իրաւունքի, արդարութեան եւ խաղաղութեան համար: Եթէ քրիստոնեան, որ տոգորուած է բարձրագոյն իտէալներով եւ գաղափարականով, չէզոք եւ կրաւորական դիրքի վրայ մնայ, չարերն են որ պիտի գրաւեն հրապարակը եւ մեր լաւագոյն քաղաքացիներն իսկ պիտի մնան անպտուղ: Քրիստոնէութիւնը հաւատամք ըլլալով հանդերձ, է նաեւ էապէս եղբայրասէր եւ արդարադատ կեանք, որուն գերագոյն օրինակը կը տեսնենք մեր աստուածային Տիրոջ կեանքին մէջ: Անոր խօսքը եւ գործը միաձուլուեցան, անոր տալով գերազանցապէս կերպարանափոխիչ նկարագիր: Հարկ է որ, քրիստոնեաները արթննան իրենց թմբիւրէն եւ ըլլան մանաւանդ խաղաղութեան առաքեալներ:

Մարդկային պատմութեան բեղմնաւոր միտքերը անցած են տառապանքի եւ ճիգի ճամբէն: Մեր Տիրոջ ալ փառաւոր յարութեան յաղթանակը պայմանաւոր էր խաչելութեամբ: Քրիստոնէական կեանքի իրագործումը՝ դիւրին ճամբէն ընթանալով ձեռք չի բերուիր, այլ պայքարով, օրէ օր լաւագոյնին ձգտելով, հանելով մեր սիրտերէն եւ հոգիներէն չարին ցանած որոմները: Մեր Տէրը, անպտուղ թգնիի առակով ցոյց տուաւ մեզի գոհաբերութեան եւ արդիւնաւորութեան կարեւորութիւնը:

Ներկայ դարուն, մարդկութիւնը հետամուտ է մակերեսային, անցաւոր հաճոյքներու, դարձած է նիւթի գերին: Եւ գոհաբերութիւն ու նուիրում կորսնցուցած են իրենց իրական իմաստը եւ եղած են արժէքագուրկ: Ներկայ մարդը կեանքը վերածած է զուտ նիւթապաշտական արշաւի մը, որ իր կարգին զայն կը վերածէ զուտ մարդամեքենայի մը, զորսկ՝ կեանքը իմաստաւորող հոգեւոր եւ բարոյական խորունկ ապրումներէ: Հարկ է որ մարդս հարստացնէ իր կեանքը հոգեւոր եւ բարոյական արժէքներով, որոնք զինքն հեռու կը պահեն ջնջիչ յուսախաբութիւններէ:

Երեւ օրէն, կը դիմաւորենք քառասունորդական շրջանի վերջին Կիրակին, գոր հայ եկեղեցին կը կոչէ Գալստեան Կիրակի որ մեր միտքը կը տանի Քրիստոսի երկրորդ գալուստին: Այդ օրը, բացառիկ է միւս բոլոր տօներէն, որովհետեւ մնացեալ տօները յիշատակութիւնն են անցեալի մէջ պատահած դէպքերու կամ այդ անցեալին մէջ ապրած ու յետ մահու սրբութեան արժանացած անձերու:

Միջոցառ, Գալստեան Կիրակիով, մենք կը փորձենք մեր միտքը կեդրոնացնել ապագայի մէջ կատարուելիք եղելութեան մը, որուն ստուգութիւնը մեզի կու գայ մեր Տիրոջ իսկ քառերէն:

Ըսուած է յաճախ, Մեծ Պահոց շրջանը, ուր կը գտնուինք, ժամանակն է ինքնասրբագրումի, մաքրելու մեր հոգին զայն արատաւորող մեղքի բիծերէն, որպէս զի մաքրագործուած, սրբագործուած, նորոգուած հոգիով դիմաւորենք Քրիստոսի հրաշափառ յարութիւնը:

ԱՆՈՒՇԱԻԱՆ Ծ. ՎՐԴ. ԶՂՋԱՆԵԱՆ